

CARTA PASTORAL

El *Full Dominical* ofereix la nova carta pastoral del cardenal arquebisbe

Text reduït per a invidents
Aquesta imatge parla

En el *Full Dominical* d'aquest diumenge 20 d'octubre, els lectors i les lectores hi trobaran una edició especial de la nostra publicació que oferirà en català o en castellà, en edicions separades, el text íntegre de la carta que ha publicat per a aquest curs el cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach. Es titula *Viure la fe i edificar la comunitat cristiana* i té prop de 50 pàgines en format de llibre.

Una *carta pastoral*, o simplement una *pastoral*, és un document dirigit pel bisbe als seus diocesans. És un acte d'ensenyament doctrinal i alhora d'orientació pràctica per a la vida. Per tot això, es pot dir que publicar una *carta pastoral* és una de les principals decisions que un pastor diocesà pot prendre al servei de la seva comunitat cristiana, de la qual n'és el cap i el primer servidor com a representant de Jesucrist i successor dels apòstols.

Això és el que ha fet el nostre cardenal arquebisbe amb la seva nova carta pastoral, que vol ser com una continuació de la que va publicar el curs passat, titulada *Homes i dones de fe*. En aquesta d'ara —en la

perspectiva de la propera cloenda de l'Any de la Fe— tracta un aspecte de la fe molt important per al present i per al futur: la seva dimensió eclesial i sacramental, de la qual es deriva la necessitat d'edificar avui unes veritables comunitats que acullin, dialoguin i acompanyin les persones en el seguiment i en la vida en Jesucrist.

A la vegada, en una segona part, de caire més pràctic, el cardenal repassa i comenta els tres objectius del Pla Pastoral que tenim fins l'any 2015, que fou elaborat amb una àmplia participació de tota la comunitat diocesana. Aquesta pastoral l'ha escrit el nostre arquebisbe amb una profunda sintonia amb els reptes i les necessitats que veu en la nostra comunitat diocesana, i assenyala camins amb una profunda comunió amb l'estil del papa Francesc. En el text, el cardenal aprofundeix i explicita els camins per realitzar la pastoral evangelitzadora i missionera que caracteritza tot el seu servei diocesà.

Hem pensat que és bo que tota la carta pastoral pugui arribar al major nombre possible de diocesans i, per això, hem fet l'esforç d'oferir el text íntegre de la nova carta pastoral aquest diumenge.

Texto reducido para invidentes
Esta imagen habla

PARAULA I VIDA

Evangelitzar no és fer proselitisme

El papa Francesc ha publicat un missatge amb motiu de la Jornada Mundial de les Missions que celebrem avui. El va donar a conèixer en una festa ben significativa per a les missions, la festa de Pentecosta, que assenyalava l'inici de l'expansió missionera de l'Església, per obra de l'Esperit Sant.

Destaca en el missatge papal la qüestió que no s'ha de confondre l'evangelització amb una forma de proselitisme. Amb el mot *proselitisme* s'entén una proposta de la fe que coacciona la llibertat de la persona a qui es proposa la fe o es demana l'adhesió a la fe, a canvi de la concessió de determinats avantatges materials o de caràcter social.

Donat que és impossible comentar totes les reflexions del missatge en aquest article, em limitaré a aquest aspecte, que em sembla ben actual i necessari.

«L'impuls missioner —diu Francesc— és un senyal clar de la maduresa d'una comunitat eclesial». No és tampoc un aspecte secundari de la vida cristiana, sinó un aspecte essencial. Per això demana el Sant Pare que «es doni relleu a la dimensió missionera en els programes pastorals i formatius». Em plau recordar que aquesta dimensió evangelitzadora ha estat ben present en els darrers plans pastorals —també en l'actual— que hem elaborat entre tots a la nostra arxidiòcesi.

Ara bé, avui hi ha persones que pensen que proposar la veritat de l'Evangeli és violentar la llibertat. Francesc recull unes paraules de Pau en què reconeix que «seria un error imposar qualsevol cosa a la consciència dels nostres germans, però proposar a aquesta consciència la veritat evangèlica i la salvació oferta per Jesucrist amb plena claredat i amb absolut respecte cap a les opcions lliures que després pugui fer... és un homenatge a aquesta llibertat».

conclou aquest punt dient que «sempre hem de tenir el valor i l'alegria de proposar, amb respecte, la trobada amb Crist, de fer-nos heralds del seu Evangeli». Avui tota la terra és camp de missió. El papa Francesc lloa els missioners i les missioneres que marxen lluny de la seva terra i de la seva cultura per donar testimoni de Crist. I lloa també les Esglésies joves que envien missioners als països d'antiga tradició cristiana. A tot arreu els missioners fan obra d'evangelització i, fent-la, fan també una obra d'elevació social i cultural.

Evangelitzar no és un acte aïllat, individual o privat, sinó que és sempre un acte eclesial, un acte d'Església. Tot cristià està cridat a ser missioner: els missioners i les missioneres —entre els quals són cada vegada més nombrosos els laics i laiques— són una veritable esperança per a l'Església i per al món.

El Sant Pare Francesc repeteix una vegada més que l'Església «no és una organització assistencial, una empresa o una ONG, sinó que és una comunitat de persones, animades per l'Esperit Sant, que han viscut i viuen la meravella de la trobada amb Jesucrist i que volen compartir aquesta experiència de profunda alegria». Així és com hem de viure aquest DOMUND de l'Any de la Fe.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

ENTREVISTA

▶ CARLES TORNER

Poesia i fe

L'escriptor Carles Torner, director de la revista *Qüestions de Vida Cristiana* i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL), ha participat aquest estiu al Festival del Llibre d'Edimburg —on va presentar poemes seus traduïts en l'antologia *Six Catalan Poets*— i també en un intercanvi poètic a Eslovènia. La seva poesia està lligada a la fe.

De quina manera l'experiència internacional d'Església que va tenir en el passat l'acompanya en aquests intercanvis de poesia?

La visita a Eslovènia m'ha fet reviure moltes coses. Allí vaig participar a la meua primera trobada internacional amb el MUEC: ens vam reunir estudiants catòlics d'arreu d'Europa a l'abadia cistercenca de Stična, el 1985. A Eslovènia, llavors dins Iugoslàvia, podien viatjar-hi estudiants de les dues Europes i hi vaig conèixer la lluita dels cristians sota els règims comunistes.

I després hi va tornar...

Sí, hi vaig tornar com a president del MIEC, el 1989, quan Solidarnosc ja havia guanyat les eleccions i estàvem tots de festa, tot i que encara faltaven mesos perquè caigués el mur de Berlín. I anys més tard, durant la guerra de Bòsnia, vaig tornar a Eslovènia en missions del PEN per ajudar els escriptors víctimes de la guerra.

Com l'ajuda a créixer en la fe, la poesia?

Llegir Carner, Ribera, Maragall, Espriu, Marçal (o Emily Dickinson, sant Joan de la Creu...) és per a mi inseparable de la recerca espiritual. Em donen ales. Les figures bíbliques de sobte se't fan vives en el present: per això tinc poemes sobre el gest d'Abraham d'abaixar el punyal, sobre les entranyes de Maria i Elisabet, sobre el mutisme de Zacaries...

Òscar Bardají i Martí

JESÚS DE NATZARET

La resurrecció de Jesús, fonament de la fe

«**P**erò si Crist no ha ressuscitat, llavors la nostra predicació és buida i la vostra fe no té sentit. A més, nosaltres resultem falsos testimonis de Déu, perquè contra Déu hem testimoniats que ell ha ressuscitat el Crist» (1Co 15,14s). Amb aquestes paraules, sant Pau posa dràsticament en relleu quina importància té per al missatge cristià en el seu conjunt la fe en la resurrecció de Jesucrist: n'és el fonament.

La fe cristiana s'aguanta o cau amb la veritat del testimoni segons el qual Crist va ressuscitar d'entre els morts. Si això s'elimina, es poden, certament, recollir de la tradició cristiana encara una sèrie d'idees notables sobre Déu i sobre l'home, sobre l'ésser de l'home i sobre el seu haver de ser —una mena de concepció religiosa del món—, però la fe cristiana és morta.

Tan sols si Jesús va ressuscitar succeï una cosa verament nova que canvia el món i la situació de l'home. Llavors ell, Jesús, esdevé el criteri del qual ens podem fiar. Perquè llavors Déu s'ha manifestat de debò.

Per això, en la nostra recerca sobre la figura de Jesús, la resurrecció és el punt decisiu. Si Jesús va existir solament en el passat o si, en canvi, existeix també en el present —això depèn de la resurrecció. En el sí o no a aquesta pregunta, hom no es pronuncia sobre un esdeveniment individual al costat d'altres, sinó sobre la figura de Jesús com a tal.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI

(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

«Haz bien y no mires a quien»

Un adolescente que vendia mercaderies de limpieza de casa en casa tenia hambre. En la próxima casa pediría un pedazo de pan. Pero sus nervios le traicionaron. Le abrió la puerta una encantadora mujer joven. En vez de pan, pidió un vaso de agua. Y ella pensó que sería mejor un gran vaso de leche. Al decirle qué le debía, contestó:

—«Nada. Mi madre nos enseñó que no aceptaríamos nada por pequeñas acciones». El chico dijo: «Se lo agradezco de todo corazón.»

Años después, la mujer enfermó. Fue enviada a un gran hospital. Se requirió la presencia de un especialista, el Dr. Howard Kelly. Al verla, la reconoció de inmediato, pero no dijo nada. Investigó su caso y encontró la solución para su salud.

El doctor Kelly pidió a la administración del hospital la factura. La pagó y la mandó a la habitación de la paciente. Ella, temiendo que no tendría el dinero suficiente, la abrió. Al final de la factura había unas letras que decían:

—«Pagado. Hace muchos años usted la pagó con "un vaso grande de leche" a un joven vendedor que tenía hambre. Firmado: Dr. Howard Kelly.»

Con lágrimas de alegría, fue a la capilla del hospital y dijo: «Gracias, Dios mío, porque a través de un corazón agradecido se ha manifestado tu amor». Después comenzó a buscar por el hospital al doctor Kelly...

«Haz el bien y no mires a quien.»

J. M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

El pelicà, figura de Jesús

Sobre el portal de la caritat, a la façana del Naixement, Gaudí hi posà dues figures que es relacionen entre sí: el pelicà i l'ou amb la corona. L'ou és símbol de la vida i, per tant, de la resurrecció de Jesús. (La tradició de l'ou de Pasqua, tan arrelada en els països de tradició ortodoxa, que també és a la base de les mones de Pasqua catalanes, es relaciona amb la resurrecció de Jesús).

El color daurat de l'ou indica que Jesús és de condició divina, i les lletres vermelles amb l'anagrama JHS pintades a l'ou assenyalen la seva mort martirial a la creu. La corona és símbol de la reialesa i del poder d'Aquell que ha vençut la mort i que viu pels segles dels segles.

Al seu costat, la figura del pelicà que alimenta els seus dos pollets indefensos és signe de la donació humil de Jesús a la creu: ell, com el pelicà que, segons una creença del món antic, s'obria el pit amb el bec per tal d'alimentar els pollets, dóna plenament la seva vida. Alhora, aquest pelicà és símbol de l'eucaristia —Jesús, pa de vida que es dóna com aliment—, i per això hi ha dos àngels que distribueixen el pa eucarístic: «Pie pelicane, Jesu Domine...»

Jordi Bonet/Armand Puig

(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 21. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / SI: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Lc 12,13-21]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (*Cayo*), soldat mr.
- 22. ■ Dimarts** [Rm 5,12.15b.17-19.20b-21 / SI 39 / Lc 12,35-38]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan.
- 23. ■ Dimecres** (□ Urgell) [Rm 6,12-18 / SI 123 / Lc 12,39-48]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis.
- 24. □ Dijous** [Rm 6,19-23 / SI 1 / Lc 12,49-53]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.
- 25. ■ Divendres** [Rm 7,18-25a / SI 118 / Lc 12,54-59]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).
- 26. ■ Dissabte** [Rm 8,1-11 / SI 23 / Lc 13,1-9]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona.
- 27. ■ † Diumenge vinent**, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 35,15b-17.20-22a / SI 32 / 2Tm 4,6-8.16-18 / Lc 18,9-14]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

DIUMENGE XXIX DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,8-13)

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà». Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aharon i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegüé, i Aharon i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

▶ Salm responsorial (120)

R. *L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.*

Alço els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra. R.

Que no deixi relliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila. R.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor t'empara / al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit. R.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, / et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos / ara i per tots els segles. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

(2Tm 3,14-4,2)

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són, els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les Sagrades Escripures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per a ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona.

Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'Evangelí: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 18,1-8)

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: «Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi». El jutge durant molts dies no n'hi feia cas, però a la fi pensà: «A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més.»

I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra?»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 17,8-13)

En aquellos días, Amalec vino y atacó a los israelitas en Rafidín. Moisés dijo a Josué: «Escoge unos cuantos hombres, haz una salida y ataca a Amalec. Mañana yo estaré en pie en la cima del monte, con el bastón maravilloso de Dios en la mano.»

Hizo Josué lo que le decía Moisés, y atacó a Amalec; mientras Moisés, Aarón y Jur subían a la cima del monte.

Mientras Moisés tenía en alto la mano, vencía Israel; mientras la tenía baja, vencía Amalec. Y, como le pesaban las manos, sus compañeros cogieron una piedra y se la pusieron debajo, para que se sentase; Aarón y Jur le sostenían los brazos, uno a cada lado. Así sostuvo en alto las manos hasta la puesta del sol. Josué derrotó a Amalec y a su tropa, a filo de espada.

▶ Salmo responsorial (120)

R. *El auxilio me viene del Señor, que hizo el cielo y la tierra.*

Levanto mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá el auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra. R.

No permitirá que resbale tu pie, / tu guardián no duerme; / no duerme ni reposa / el guardián de Israel. R.

El Señor te guarda a su sombra, / está a tu derecha; / de día el sol no te hará daño, / ni la luna de noche. R.

El Señor te guarda de todo mal, / él guarda tu alma; / el Señor guarda tus entradas y salidas, / ahora y por siempre. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo

(2Tm 3,14-4,2)

Querido hermano:

Permanece en lo que has aprendido y se te ha confiado, sabiendo de quién lo aprendiste y que desde niño conoces la sagrada Escritura; ella puede darte la sabiduría que, por la fe en Cristo Jesús, conduce a la salvación. Toda Escritura inspirada por Dios es también útil para enseñar, para reprender, para corregir, para educar en la virtud; así el hombre de Dios estará perfectamente equipado para toda obra buena.

Ante Dios y ante Cristo Jesús, que ha de juzgar a vivos y muertos, te conjuro por su venida en majestad: proclama la palabra, insiste a tiempo y a destiempo, reprende, reprocha, exhorta, con toda paciencia y deseo de instruir.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 18,1-8)

En aquel tiempo, Jesús, para explicar a sus discípulos cómo tenían que orar siempre sin desanimarse, les propuso esta parábola:

«Había un juez en una ciudad que ni temía a Dios ni le importaban los hombres. En la misma ciudad había una viuda que solía ir a decirle: «Hazme justicia frente a mi adversario.» Por algún tiempo se negó, pero después se dijo: «Aunque ni temo a Dios ni me importan los hombres, como esta viuda me está fastidiando, le haré justicia, no vaya a acabar pegándome en la cara.»

Y el Señor añadió:

«Fijaos en lo que dice el juez injusto; pues Dios, ¿no hará justicia a sus elegidos que le gritan día y noche?; ¿o les dará largas? Os digo que les hará justicia sin tardar. Pero, cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?»

La faç de Jesucrist. Fragment del retaule del Salvador, de Bernat Martorell (any 1449), sobre la conversa de Jesús amb la dona samaritana (Catedral de Barcelona)

«») Aquesta imatge parla

para corregir, para educar en la virtud; así el hombre de Dios estará perfectamente equipado para toda obra buena.

COMENTARI

Hem de pregar sempre

Avi Jesús ens ensenya que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança. I ens posa l'exemple d'aquella vídua pesada i insistent que és capaç de moure a actuar a favor seu fins i tot un jutge desconsiderat i sense entranyes! Si la insistència és capaç de moure el jutge inic, com més no mourà a actuar Déu, que és just.

L'experiència ens mostra, però, que la pregària no és sempre escoltada. I això provoca en molta gent una pèrdua de confiança en la pregària i en la seva necessitat. Fins i tot alguns acaben substituint la pregària per altres succedanis: la relaxació o la interiorització.

Jesús, però, no parla de pregària com a relaxació ni interiorització, sinó de demanar, cercar i trucar a la porta de Déu (cf. Lc 11,9). La pregària que ens ensenya Jesús tampoc no duu a la pau i el benestar psicològic, sinó que porta a complir la voluntat de Déu, a perdonar i a defugir el pecat i el mal. A més, Jesús ens ensenya que hem de demanar, fonamentalment, el do de l'Esperit Sant (cf. Lc 11,13) i la justícia (cf. evangelí d'avui). La pregària que ens ensenya Jesús és una pregària compromesa amb Déu i el món.

Jesús ens ensenya a pregar sempre, amb insistència i confiament. Ell mateix ens va donar exemple quan, a més de la pregària sinagoga del dissabte, es retirava sovint a pregar de matinada i, enmig de la se-

va relació amb els altres, elevava la seva veu al Pare per lloar-lo, donar-li gràcies o demanar-li la salut i la fe dels seus. Ell mateix, a Getsemaní i a la creu, es va lliurar a la pregària, amb tons confiats, però també dramàtics. La vida sencera de Jesús es va veure marcada per la pregària.

Així ho van entendre els primers cristians: «En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'accions de gràcies» (Fl 4,6). La pregària cristiana brolla de la fe i fa créixer la fe. Per això Jesús ens demana: ¿Creieu que quan tornarà el Fill de l'home trobarà fe a la terra?

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Actualitat cultural i religiosa mes d'octubre. Dia 21 (19 h), amb Armand Puig, biblista, degà de la TFC i membre del patronat de la Fundació Joan Maragall. A l'auditori de la FJM (c/ València 244, 2n, t. 934 880 888).

Viure la fe des de la ciència. Dijous 24 d'octubre (19 h), amb Ramon Pasqual i Ramon M. Nogués, a l'Auditori de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL) (c/ Vallonzella, 12). Moderarà la sessió David Jou. Informació i inscripcions: Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 2n).

Fundació Pere Tarrés. «Viure la fe amb esperit», jornada adreçada a responsables d'entitats d'Església. Dia 26 d'octubre (9.30 h), a la Pquia. M. D. de Bellvitge (c/ Ermita 65-67, l'Hospitalet de Llobregat). Inscripció obligatòria a través del c/e: cmarcet@jesuites.net.

Jornada Missionera amb els Grups d'Oració i Amistat. «Els pares escolapis al Senegal», a càrrec del P. Josep M. Canet, escolapi que pas-

Comença el Multiart: cinema, música, art i testimoni

Coincidint amb la cloenda de l'Any de la Fe, la nostra diòcesi presenta un conjunt d'actes dels quals anirem informant en aquesta pàgina durant les properes setmanes. Es tracta del Multiart, que inclou actes per a adults i per a joves en què es presentarà el diàleg de la fe amb les expressions de la cultura actual en quatre àmbits: les arts plàstiques, el cinema, la cançó evangelitzadora i la reflexió-testimoni.

El primer acte serà el dimarts 22 d'octubre (19 h) al Museu Diocesà de Barcelona (av. de la Catedral, 4), on es farà la presentació de tot el programa, que inclou cinquanta-cinc actes, dues exposicions, vint-i-dues pel·lícules (dotze d'estrena), tres concerts i cinc conferències-testimoni. A més, s'inaugurarà l'exposició «L'esclat de la fe», que presenta per mitjà d'obres d'art clàssic i contemporani un recorregut pel Credo de la fe cristiana. Aquesta proposta està especialment indicada per a parròquies, centres educatius i tots els grups que vulguin anar-hi. La informació completa es pot trobar al web de l'Arquebisbat: www.arqbcn.cat.

sà tretze anys al Senegal. Dissabte 26 d'octubre (11.30 h), a l'Escola Pia de Sabadell (c/ Garcilaso, 93). Informació a Centre GOA (Gran de Gràcia 237, pral. 2a, t. 932 181 005).

Parròquia de Sant Ramon de Penyafort (Rbla. Catalunya, 115). Dia 20 d'octubre (12 h), se celebrarà l'Eucaristia en honor de la Mare de Déu de la Misericòrdia, patrona de Reus. Es convida a tots els reusencs i els fidels devots de la Mare de Déu sota l'advocació de la Misericòrdia.

«El dret a l'esperança». Conferència organitzada per l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya, amb

Joan Lluís Pérez Francesch. Dia 24 d'octubre (19 h), al Seminari (c/ Diputació, 231), amb la col·laboració de la FTC.

Església de St. Gaietà-P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Concerts solidaris mes d'octubre: Dies 21, 23, 27 i 31 (18 h). Informació: t. 934 549 863.

Renovacion Carismàtica Catòlica de Catalunya. Sàbado 26 y domingo 27 de octubre, XXXVII Asamblea regional. Lema: «Yo hago nuevas todas las cosas» (Ap 21,5), en la Fundación Balmesiana (c/ Durán i Bas, 9). Predicarà el P. Eduardo Toraño, asesor nacional RCCC-España.

EXERCICIS I RECESSOS

Exercicis a la Cova de Manresa. De l'1 al 30 de novembre, amb Josep M. Bullich, SJ, a la Cova de Manresa (Camí de la Cova s/n, t. 938 720 422, c/e: info@covamanresa.cat).

Desitges la pau? Troba-la amb Hildegarda de Bingen. Dissabte 26 d'octubre (10-20 h), al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55), amb M. Dolores i Roser, monges de la comunitat. Edat: fins a 55 anys. Preu: 20 €. Inscripció: www.culturabenedictines.es.

BREUS

Reconeixement al treball dels Pares Mercedaris. El passat 24 de setembre, festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona dels nostres centres penitenciaris, el ministre de l'Interior, Jorge Fernández, en un acte celebrat a Madrid, va lliurar a l'Orde de la Mercè la Medalla d'Or al Mèrit Social Penitenciari, pel seu treball als centres penitenciaris. Va rebre el guardó, com mostra la foto, el P. Alejandro Fernández, mercedari i expresident de la CONFER.

PALABRA Y VIDA

Evangelizar no es hacer proselitismo

El papa Francisco ha publicado un mensaje con motivo de la Jornada Mundial de las Misiones que celebramos hoy. Lo dio a conocer en una fiesta muy significativa para las misiones, la fiesta de Pentecostés, que señala el inicio de la expansión misionera de la Iglesia, por obra del Espíritu Santo.

Destaca en el mensaje papal la cuestión de que no debe confundirse la evangelización con una forma de proselitismo. Con la palabra *proselitismo* se entiende una propuesta de la fe que coacciona la libertad de la persona a la cual se propone la fe o se pide la adhesión a la fe, a cambio de la concesión de determinadas ventajas materiales o de carácter social.

Dado que es imposible comentar todas las reflexiones del mensaje en este artículo, me limitaré a este aspecto, que me parece muy actual y necesario.

«El impulso misionero —dice Francisco— es una señal clara de la madurez de una comunidad eclesial». No es tampoco un aspecto secundario de la vida cristiana, sino un aspecto esencial. Por eso pide el Papa que «se dé relie-

ve a la dimensión misionera en los programas pastorales y formativos». Me complace recordar que esta dimensión evangelizadora ha estado muy presente en los últimos planes pastorales —también en el actual— que hemos elaborado entre todos en nuestra archidiócesis.

Ahora bien, hoy hay personas que piensan que proponer la verdad del Evangelio es violentar la libertad. Francisco recoge unas palabras de Pablo en las que reconoce que «sería un error imponer cualquier cosa a la conciencia de nuestros hermanos, pero proponer a esa conciencia la verdad evangélica y la salvación ofrecida por Jesucristo con plena claridad y con absoluto respeto hacia las opciones libres que luego pueda hacer... es un homenaje a esta libertad».

Y concluye este punto diciendo que «siempre tenemos que tener el valor y la alegría de proponer, con respeto, el encuentro con Cristo, de hacernos heraldos de su Evangelio». Hoy toda la tierra es campo de misión. El papa Francisco alaba a los misioneros y las misioneras que marchan lejos de su tierra y de su cultura

para dar testimonio de Cristo. Y alaba también a las Iglesias jóvenes que envían misioneros a los países de antigua tradición cristiana. En todas partes los misioneros hacen obra de evangelización y, haciéndola, hacen también una obra de elevación social y cultural.

Evangelizar no es un acto aislado, individual o privado, sino que es siempre un acto eclesial, un acto de Iglesia. Todo cristiano está llamado a ser misionero: los misioneros y las misioneras —entre los que son cada vez más numerosos los laicos— son una verdadera esperanza para la Iglesia y para el mundo.

El Santo Padre Francisco repite una vez más que la Iglesia «no es una organización asistencial, una empresa o una ONG, sino que es una comunidad de personas, animadas por el Espíritu Santo, que han vivido y viven la maravilla del encuentro con Jesucristo y que quieren compartir esta experiencia de profunda alegría». Así es como debemos vivir este DOMUND del Año de la Fe.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia